

Ongehoorde Verhalen (6)

Op zoek naar de geschiedenis van je eigen leefomgeving

Jansje Rozendaal-Hogebrug

De witte zaddoek

Aj' tegewoorig bie wienterdag 's aves in 't donker in 't darp kommen, kiek je je ogen uut. Wat een licht! Op straot, in de winkels, bie de huzen, overal licht. Dat was vroger wel aarst.

De grotere winkels zo as Toon van Ganswiek, Ep Slot, Gijs van Boeijen, Sonnenbarg, van de Zanden en Hendrik Kuuper hadden wel mooi verlichte uutstalkasten. En zo tegen de Sienterklaos Warren ook de andere winkels wel verlicht. Vaak maakten ze dan nog een etalage d'r bie deur in de kamer naost de winkel een tafel vlak vur 't raam te zetten um daor allerlei lekkers uut te stallen.

In "'t centrum" van 't darp sting hier en daor een lanteernpaol mit een gaslampje. Putten was modern. We ha'n een eigen gasfabriek!

As 't donker begon te worren kwam de lanteemopsteker op de fiets deur 't darp en mit een lange stok staktie alle lanteerns an. As kiend he'k dat vaak 'ezien. 't Leek wel toveren. Hoe ie dat kon weet ik noen nog niet. Wie kan dat, misschien in 'De Graver', nog es uutlegen?

Aj ' dan meer buten het darp kwammen, sting er af en toe nog een lanteernpaol en veerder was alles pikkedonker. De minsen gingen bie mekaar op Veziat bie lichte maon. Ze wisten krek wanneer of dat was. As ze dan pech ha'n dat ut bewolkt was, brocht de stormlanteern uitkomst.

Wuullie woendenan de Bossteeg, wat noen de Driewegenweg is. Veul bomen en struken, weinig huzen, onverhard en gien lanteern te zien. Toe, en ook noen nog, was d'r 's woensdagsaves kark, de biebellesing. Opa en Opoe gingen as trouwe karkgangers daor altied naor toe. Ze gingen wat eerder vort as mien vaoder die nogal druk was.

Opa kan niet zo goed meer zien en Opoe was nogal doof, dus dat vul niet mee veur minsen van zowat tachtig jaor, um in 't donker langes de weg te wezen.

Goeie raod was niet duur. Mien oudste zuster Geertje was toen zo'n elf, twaalf jaor en ging al vaak mee naor de kark. Ze" kon noen ook wel met Opa en Opoe meegaon. Zo 'ezeid zo 'edaon. Geertje leup veurop' mit een grote, witte zaddoek op d'r rug as een veilige wegwiezer veur d'r grootouwers. Mar as ze dan in 't darp kwammen, wist ze niet hoe gauw ze die zaddoek van d'r jas mos trekken, want ze had d'r wel een hekel an um d'r zo bie te lopen. Veul laoter mog ik zelf mee noar de biebellesing. Die eerste keer vergeet ik niet licht. 'k Liep naost mien vaoder, veilig op de donkere wegen. Toe kwammen we in 't darp. Rechts de smejerie van Barend van de Zanden, an de are kant de verlichte ramen van de mooie winkel van Sonnenbarg. En dan, schuin vur je, tussen de bomen en boven de struken en de ouwe huzen: de ouwe kark, verlicht. Prachtig! Dat het toe zoveul indruk op mien 'emaakt, da'k 'et nog zo vur me zie.

+++